

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 16.Gf.40.270/2024/9.

A felperes:

felperes1

(cím2)

A felperes képviselője:

Dr. Zvara István Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Zvara István ügyvéd)

(cím10)

Az alperes:

alperes1

(cím4)

Az alperes képviselője:

Dr. Milus Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Milus Gábor ügyvéd)

(cím3)

A per tárgya: bérleti díj és kártérítés megfizetése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 14.G.41.977/2021/96.

A fellebbezést benyújtó fél: alperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 (tizenöt) napon belül a felperesnek 1.270.000 (egymillió-kétszázhetvenezer) forint másodfokú perköltséget és térítsen meg az államnak e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 (hatvan) napon belül 2.500.000 (kétfmillió-ötszázezer) forint feljegyzett fellebbezési illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlája javára.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes és az alperes között 2017. március 1. napján vállalkozási szerződésnek nevezett bérlettel vegyes vállalkozási szerződés jött létre. A szerződést a felperes képviselőjében akkori ügyvezetője, ügyvezető írta alá. Az alperes képviselőjében a szerződést szignózó személy kiléte nem állapítható meg. Az alperes ügyvezetője ezen időpontban az azóta elhalálozott alperesi ügyvezető volt. A felperes ügyvezetője 2017. október 31-től felperesi ügyvezető A szerződés tárgya a cím5. – cím6. szám alatti, Budapest, XIV. kerület hrsz1 helyrajzi számú és a Budapest, XIV. kerület cím8. – cím9 szám alatti, Budapest, XIV. kerület hrsz helyrajzi számú ingatlanokon felépítendő, 255 lakásos társasház homlokzati állványozási munkái elvégzése volt.

[2] A vállalkozói díj mértékét a szerződés akként határozta meg, hogy a vállalási ár egyösszegű átalányár, amelynek összege 50.000.000 forint + áfa. Az állványzatok bérleti díja utólag, tételes elszámolás alapján történik a bérleti időszakot meghaladóan. Az állványzat vállalkozó részére történő visszaadásakor a hiányból eredő károkat a megrendelő a mindenkorli beszerzési áron téríti meg a vállalkozó részére. A 3. pont értelmében a megrendelő a felmerülő hiányt, illetve a sérült, további használatra alkalmatlan állványelemeket forgalmi értéken a vállalkozó részére 8 napos fizetési határidőben megtéríti. Az 5. pont szerint a megrendelő köteles volt a munkája befejezésével az állványt szeméttől, törmelék és egyéb szennyező anyagtól megtisztítva, a használatba adáskorli állapotban bontásra visszaadni. Ha a visszaszállítást az állványanyagok megtisztítása előtt rendelik el, a tisztítási költségeket a vállalkozó 500 Ft/m² + áfa díjon jogosult leszámházni megrendelő felé 8 napos fizetési határidővel. A szerződés az Általános Rendelkezők 3. pontjában rögzítette, hogy a szerződés egyoldalú, azonnali hatályú megszüntetésére csak súlyos szerződésszegés esetében van lehetőség.

[3] A felek 2017. októberétől a vállalkozási díj mértéke és számításának módja tekintetében tételes elszámolásra tértek át. A felperes az átalánydíjjal érintett időszakban összesen 14 számlát állított ki az alperes részére, amelyeket az alperes maradéktalanul megfizetett, bruttó 73.357.395 forint összegben. Ezt követően a felperes kiállított további 11

darab számlát 2018. január 17-i esedékességi kezdettel 2018. május 10-i végesedékességgel, amelyek közül az utolsó négy számlát az alperes nem fizette meg. A 2018. augusztus 28-i esedékességű AVM 037/2018. számú 16.457.780 forint összegű számlából csupán 5.065.732 forintot fizetett meg, így felperesnek a leszámlázott bérleti díjakból bruttó 27.193.326 forint követelése maradt. A felperesi ügyvezető 2018. május 15-i e-mailjében felszólította alperest a fenti összeg azonnali átutalására. Az alperes képviselőjében egyéb érdekelt akként válaszolt, hogy alperes szervezi a fennmaradó összeg rendezését, azonban 21.000.000 forintról volt tudomása, ebből 10.000.000 forintot utalt el, 11.000.000 forintot még átutal, a fennmaradó összeget ellenőrzi.

[4] Az alperes jogi képviselője útján 2018. május 25-én kelt levelében arra hivatkozott, hogy a felek a felperes indítványára akként módosították a közöttük létrejött szerződést, hogy azt vállalkozással, bérlettel és adás-vétellel vegyes kötelemmé alakították át oly módon, hogy meghatározott bérleti időszak elteltét, illetve az annak alapjául szolgáló bérleti díjak megfizetését követően a megrendelő tulajdonjogot szerez az állványzaton. A felek abban is megállapodtak, hogy 90.000.000 forint megfizetését követő összegek az állványzat tulajdonjogának ellenértékeként, azaz vételárként kerülnek elszámolásra.

[5] A felperes 2018. június 4-én megkísérelte az állványzat bontását, azonban az alperes nem engedte be a munkaterületre. 2018. június 5-én a felperes a vállalkozási szerződést díj meg nem fizetése miatt felmondta, a felmondást az alperes részére június 6-án kézbesítették. A felmondásban a felperes a szerződés azon pontjára hivatkozott, amely szerint 15 napon túli késedelmes fizetés súlyos szerződésszegésnek minősül, a szerződés azonnali felmondását eredményezi. Az alperes lejárt tartozását bruttó 27.193.326 forintban jelölte meg. A felmondásban vitatta azt az állítást, hogy az alperes megvásárolta volna az állványzatot. Felszólította továbbá az alperest, hogy az állványzatot szolgáltatassa vissza, és tegye lehetővé annak elszállítását. Az állványzat használatát megtiltotta, és tájékoztatta az alperest, hogy 2018. június 4-én reggel 7 órától az állványzat használatából eredő esetleges anyagi és erkölcsi kárért semmilyen felelőséget nem vállal.

[6] A felperes 2018. június 20-án a Teljesítésigazolási Szakértői Szervhez (a továbbiakban: TSzSz) fordult a 2018. áprilisi és májusi teljesítések értékének megállapítása iránt. A TSzSz nettó 12.962.257 forintban határozta meg a felperes fenti havi teljesítéseit. Erre tekintettel a felperes a Pesti Központi Kerületi Bíróságnál keresetet nyújtott be bruttó 16.482.066 forint megfizetése iránt az alperes ellen. A bíróság 28.G.302.098/2018/84. számú ítéletével kötelezte az alperest a 16.482.066 forint és kamata megfizetésére, amelyet a Fővárosi Törvényszék 4.Gf.75.275/2020/6. sorszámu ítéletével 15.901.920 forintra leszállított. A másodfokú bíróság 560.146 forint kereseti követelést azért nem talált megalapozottnak, mivel e vállalkozói díj igényt a TSzSz nem vizsgálta. Az alperes az ítéletben foglalt összeget teljesítette felperes részére.

[7] A felperes 2018. augusztus 9-én ismételten a TSzSz-hez fordult a 2018. júniusi és júliusi havi teljesítések megállapítása céljából. A TSzSz nettó 11.560.098 forintban határozta meg a felperes fenti havi teljesítéseit. Tekintettel arra, hogy az alperes ezt az összeget sem

fizette meg, a felperes a Pesti Központi Kerületi Bírósághoz ismételt keresetet nyújtott be 8.G.302.456/2018. szám alatt. A bíróság 53-II. számú ítéletével kötelezte alperest 14.581.324 forint és kamata megfizetésére, amelyet a Fővárosi Törvényszék 4.Gf.75.081/2020/10/1. számú jogerős ítéletével helyben hagyott. Ezt az összeget az alperes megfizette a felperesnek.

[8] A felperes 2018. október 17. napján ismételt a TSzSz-hez fordult a 2018. augusztus és szeptember havi teljesítés értékének megállapítása iránt. A TSzSz szakvéleményében nettó 11.560.098 forintban határozta meg a felperes fenti havi teljesítéseit. Felperes ezen összeg tekintetében is keresetet indított alperes ellen a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 6.G.302.498/2019. számon. A bíróság 38-II. számú ítéletében kötelezte az alperest 14.781.324 forint és kamata megfizetésére, amelyet a Fővárosi Törvényszék 4.Gf.75.148/2020/8. számú ítéletével helyben hagyott, amelyet alperes szintén megfizetett a felperes részére.

[9] Tekintettel arra, hogy a felperes részben a cég3.-tól bérelte az állványzatokat, ezért a cég3. 2018. június 4-én a BRFK XIV. Kerületi Rendőrkapitányságon sikkasztás büntette miatt feljelentést tett, amely alapján a Budapesti XIV. és XVI. Kerületi Ügyészség nyomozást rendelt el 2018. július 30-án. Az eljárás alatt a hatóság az állványzatot lefoglalta akként, hogy az a helyszínen, az alperes birtokában maradt. A Budapesti Rendőr-Főkapitányság Korruptió és Gazdasági Bűnözés Elleni Főosztály Gazdaságivédelmi Osztálya 01000/1350/2018.bü. szám alatt 2018. november 22-én kelt határozatával az állványzat lefoglalását megszüntette, és azokat kiadni rendelte felperesi ügyvezeztő-nek, valamint egyéb érdekelt3 (a cég4 képviselője) mint az állványzatok tulajdonosainak. A Budapesti XIV.

és XVI. Kerületi Ügyészség B3375/2018/11. számon 2019. március 18-án kelt határozatával a fenti határozatot akként változtatta meg, hogy a lefoglalt állványzat és alkotó részek kiadását a cég3. képviselőjének, valamint a cég4 képviselőjének kell kiadni.

[10] 2018. folyamán az alperes is peres eljárást kezdeményezett a felperes ellen a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróságon 15.G.XVIII.20.949/2018. szám alatt 3.923.701 forint visszafizetése iránt arra hivatkozással, hogy közte és felperes között a fenti szerződés alapján olyan tartalmú megállapodás jött létre, hogy 90.000.000 forintot meghaladó állvány bérleti díj megfizetését követően az állványzat a tulajdonába került, így az ezen összegen felül megfizetett összeg visszafizetését kérte. A bíróság a 2019. június 13-án kelt ítéletében a keresetet elutasította. Az ítéletet a Fővárosi Törvényszék 3.Gf.75.750/2019/11-II. számú 2019. december 4-én kelt ítéletével helyben hagyta.

[11] A 2019. áprilisában a felperes a cég4 képviselőjével együtt az állványzatot a helyszínen elbontotta, erről 2019. április 8-án jegyzőkönyvet vettek fel, amelyben a megrongálódott, sérült és a szennyezett állványelemeket felsorolták.

[12] A felperes megváltoztatott keresetében kérte az alperes kötelezését 92.568.177 forint és járulékai, valamint a perköltség megfizetésére. Kereseti kérelmei jogalapját a 27.092.361 forint tekintetében a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:331. § (1) bekezdésére, 42.359.232 forint tekintetében a Ptk. 6:341. § (3) bekezdésére, 8.656.777 forint tekintetében a Ptk. 6:245. § (2) bekezdésére, 2.518.251 forint tekintetében elsődlegesen a Ptk. 6:215. § (1) bekezdésére, másodlagosan a Ptk. 6:142. §-ára és 6:143. § (2) bekezdésére, 11.941.556 forint tekintetében a Ptk. 6:143. § (2) bekezdésére alapította.

[13] Az első és második kereseti kérelem körében előadta, az alperes 69.451.593 forint bérleti díjat nem fizetett meg a részére. Az általa kiállított és az alperes által befogadott számlák alapján fennálló tartozás (első kereseti kérelem) 27.092.326 forint, amely a 2018. februári, márciusi, valamint áprilisi számlából meg nem fizetett összegekből áll, valamint a 2018. március 23-i teljesítési határidővel kiszámlázott 38.100 és 62.865 forint összegekből. A második kereseti kérelme az általa ki nem számlázott bérleti díj, azaz 42.359.232 forint, amely 2018. október 1-től 2019. március 25-ig terjedő időszakra havi bontásban, 6 havi bérleti díjból áll. A vállalkozói díj címén érvényesített 8.656.777 forint vonatkozásában előadta, hogy az állványzatot a korábban a perben álló II. rendű felperes (cég3.) 2019. március 25. napján kapta vissza az alperestől a rendőrségi határozat alapján, azonban felperesnek a visszaadás előtt ezt az állványzatot le kellett bontania és el kellett szállítania. Az állványzat bontása a szerződés egységeiraival számolva nettó 250 Ft/m² áron történt, ami 2.998.000 forint + áfa, azaz 3.807.460 forint. Az állványzat visszaszállítása a szerződés egységeiraival alapján nettó 100 Ft/m² áron történt, ami 1.199.200 forint + áfa, azaz 1.522.984 forint, összesen 5.330.444 forint. A tisztítás költsége a vállalkozási szerződés alapján 500 Ft/m² + áfa, így 4.197,2 m² után bruttó 2.665.222 forint, amely szintén vállalkozói díjként illeti meg. A vállalkozó díj körében érvényesítette a Fővárosi Törvényszék 4.Gf. 75.276/2020/6 számú ítéletében meg nem ítélt összesen 560.146 forintot is. A negyedik keresete kérelme szerinti 2.518.251 forint a hiányzó és sérült anyagok kártérítésként való érvényesítése, mivel szerződés szerint azokat az alperes köteles megtéríteni. Az ötödik, szintén kártérítési kereseti kérelme tekintetében arra hivatkozott, a korábban perben állt II. rendű felperes részére kártérítés megfizetésével a vagyona csökkent. A volt II. rendű felperes az őrzési feladatokkal a cég5t bízta meg. A volt II. rendű felperes az őrzésért bruttó 12.461.748 forintot fizetett ki, ennek az általános forgalmi adóját visszaigényelte, a nettó 9.812.400 forint és késedelmi kamata, összesen 11.941.556 forint azonban kárként jelentkezett felperesnél.

[14] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és felperes perköltségben való marasztalását kérte.

[15] Előadta, hogy a felperes által csatolt szerződés a felek között nem jött létre. A felperes által fent hivatkozott nyomozó hatósági határozat szerint az alperesi ügyvezető néven aláírt szignók hamisak, azok nem az alperesi ügyvezetőtől származnak. A korábbi ítéletek nem irányadóak, mivel azokban érvényes szerződés alapján bírálták el a felek közötti jogvitát, a büntető eljárást megszüntető fenti nyomozó hatósági határozat megállapításai, és beszerzett szakértői vélemény még nem volt ismert.

[16] Vitatta azon felperesi tényállítást, hogy a 2017. októberét követően általa megfizetett összegeket a felperes által hivatkozott tételes elszámolás alapján bérleti díjként teljesítette a felperes részére. A felperesi tényállítással szemben szerződéskötési szándéka arra irányult, hogy az állványzat amortizációját is figyelembe vevő kalkulált ellenérték, azaz 90.000.000 forint kifizetését követően megszerzi az állványzat tulajdonjogát, ennek tudatában teljesített a felperes részére. Erről szóban állapodott meg 2017. augusztusában a felperes akkori ügyvezetője, ügyvezető és az időközben elhalálozott alperesi ügyvezető, alperesi ügyvezető. Álláspontja szerint a korábbi eljárásokban született jegyzőkönyvekben foglalt nyilatkozatok, a felperesi állítást a szerződéses tartalom tekintetében, továbbá, hogy e nyilatkozatok a jelen perben csatolt szerződésre vonatkoztak, nem bizonyítják. alperesi ügyvezető nyilatkozata egy más szövegtartalommal létrejött szerződésre vonatkozott. alperesi ügyvezető és ügyvezető 2017. évi megbeszélése sem a perbeli szerződésre, hanem az alperes által vélt tartalmú szerződés adásvételre módosítására irányult. Utalt arra is, a korábbi perben ügyvezetőjének nyilatkozata megtételekor nem volt tudomása arról, hogy a becsatolt szerződés nem az a szerződés, amit ő aláírásával ellátott.

[17] Álláspontja szerint az álképviselő által kötött szerződés esetén annak személye is ismert kell, hogy legyen, továbbá téves azon felperesi hivatkozás is, hogy az álképviselő eljárását jóváhagyta. A számlák kifizetésére azért került sor, hogy az állványzat tulajdonjogát megszerezze.

[18] Mivel a korábbi pereknek nem a szerződés érvényessége/érvénytelensége volt a tárgya, a felperesnek kellett bizonyítania, hogy kik között, mikor és milyen tartalommal jött létre szerződés. Hivatkozott arra is, hogy amennyiben megállapítást is nyer a szerződés létezése, akkor azért nem jár díj a felperes részére, mert 2018. június 5. napján a felperes a jogviszonyt megszüntette. Az állványzat nem beazonosítható és nem a felperes részére adta ki a rendőrség a lefoglalást követően. Az alperes a rendőrségi lefoglalás idején, 2018. október 2- a és 2019. március 25-e között nem használhatta az állványzatot, és ezért a Ptk. 6:336.§ (2) bekezdése szerint felperes részére nem jár bérleti díj, valamint a felperesi ügyvezető egy ellenőrzést követően megtiltotta az állvány használatát.

[19] Az első, 27.193.326 forint összegű bérleti díj iránti kereseti kérelem jogalapját és összecszerúségét vitatta, egyrészt mivel szándéka az állványzat tulajdonjogának megszerzésére irányult, másrészt a TSzSz szakvélemény 12.962.257 forintban határozta meg a 2018. áprilisi és 2021. májusi teljesítést, továbbá ezen kereseti kérelem 8.266.676 forintos tételét már megfizette. A második kereseti kérelem – ki nem számlázott bérleti díjak – vonatkozásában a felperes által F/29-40. sorszámgig csatolt iratokon aláírás nem szerepel, így azok az alperes megítélése szerint okirati bizonyítékként nem vehetők figyelembe. Mivel az alperes szándéka az állványzat tulajdonjogának megszerzésére irányult, ezt az összeget a felperes nem

követelheti bérleti díjként, továbbá a felek közötti jogviszony 2018. június 5-én megszűnt. A

lefoglalás alatt 2018. október 2-a és 2019. március 25-e közötti időszakban nem használhatta az állványzatot.

[20] A vállalkozói díj iránti harmadik kereseti kérelmet is vitatta. Arra hivatkozott, hogy a szándéka az állványzat megszerzésére irányult, annak ellenértékét megfizette a felperes részére. A 236.296 forint és 323.850 forint bontási és szállítási díjak jogalapját és összezszerűségét azért vitatta, mert a tulajdonosi viszonyok tisztázatlansága miatt nem volt jogosulatlan részéről az állványzat kiadásának megtagadása. Az 5.330.444 forint bontási és szállítási díjat arra tekintettel vitatta, hogy a nyomozó hatóság az állványzatot felperesi ügyvezető és egyéb érdekelt³ részére adta ki, így felperes ezért díjat nem érvényesíthet. A tisztítás díjat a szerződés hiányára tekintettel vitatta.

[21] A negyedik kereseti kérelem szerinti sérült anyagok ellenértékét egyrészt a szerződés hiányára tekintettel vitatta, másrészt arra hivatkozott, hogy a másodlagos kártérítési jogcím tekintetében felperesnek kell bizonyítania, hogy a hiány az alperes magatartásával okozati összefüggésben merült fel.

[22] Az ötödik kereseti kérelemben írt 11.941.556 forintos kárigényt azért vitatta, mert annak tudatában tartotta birtokában az állványzatot, hogy annak tulajdonjogát megszerezte. Mivel a felek közötti jogviszony alapja nem a felperes által csatolt szerződés, így a szerződésen kívül okozott kárfelelősség szabályai az irányadók. Mivel szándéka a tulajdonjog megszerzésére irányult, nem kellett előre látnia, hogy az őrzéssel kapcsolatban felperest kár fogja érni. Az őrzési tevékenység tekintetében felperes nem tett tényelőadást, mely időszakban, milyen módon, hány fővel és milyen őrzési díj ellenében került rá sor, és alperes milyen magatartása tette ezt szükségessé. Megítélése szerint a lefoglalás időszakában senki nem volt jogosult rendelkezni, így az őrzési költség szükségtelenül merült fel. Vitatta azon felperesi állítást is, hogy erre azért lett volna szükség, mert az alperes volt ügyvezetője értékesíteni kívánta az állványzatot. Az F/106. szám alatti megállapodást mindkét fél részéről ugyanaz a személy, azaz felperesi ügyvezető írta alá, továbbá a már hivatkozott nyomozó hatósági határozat szerint az állványzat tulajdonosa részben felperesi ügyvezető, részben egyéb érdekelt³, ezért vitatta a cég³ tulajdonjogát, akinek kárigényét a felperes vele szemben érvényesíti.

[23] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 76.068.916 forintot és annak a részösszegek után számított kamatát, továbbá 4.201.320 forint perköltséget. Az elsőfokú bíróság a pert 560.146 forint és járulékai tekintetében megszüntette. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

[24] Indokolása szerint az alperesi állítások kapcsán abban kellett állást foglalnia, hogy a felperes által állított és a perben csatolt szerződés létrejött-e a felek között vagy az alperes által állított egyéb, más tartalmú szerződést kötöttek, miután a felperes által csatolt és

korábban az alperes által is érvényesnek tartott szerződést nem az alperes utóbb elhunyt ügyvezetője írta alá.

[25] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felek között a felperes által csatolt szerződés alapján már több per volt folyamatban és azokban a szerződés érvénytelenségét, létre nem jöttét egyik fél sem állította, így ez jelen eljárásban már nem lett volna vitatható. Azonban az alperes korábbi perbeli hivatkozásával ellentétben az írásszakértői véleményre figyelemmel jelen perben azon ténybeli alapon is védekezett, hogy az azóta elhunyt ügyvezetője a tárgyalások során más tartalomban állapodott meg a felperes korábbi ügyvezetőjével, ügyvezetőn, így

ezen alperesi hivatkozást vizsgálni kellett. Ezt a tényállítást a 2024. szeptember 11-én tartott tárgyaláson akként pontosította, hogy van egy szerződés tervezet, amit alperesi ügyvezető aláírt, de nem az a szerződés tervezet érkezett vissza felperestől a felperesi képviselő által aláírva, így ennek a szerződés tervezetnek a sorsa, amit alperesi ügyvezető ténylegesen aláírt, ismeretlen. Az alperes azonban arra nem tett tényállítást, hogy mikor és milyen más tartalmú szerződés tervezet jött volna létre a felek között, csupán állította, hogy szerződéskötési szándéka a szerződés megkötése időpontjában is az állványzat tulajdonjogának megszerzésére irányult.

[26] Az elsőfokú bíróság ezért elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a hiányos tényállítás és a tanúvallomások alapján megállapítható-e, hogy a felek között a perbeli szerződéstől eltérő, más tartalmú szerződés jött volna létre. Az elsőfokú bíróság szerint tanú3 és egyéb érdekelt alperesi műszaki igazgató tanúvallomása alapján nem lehet arra következtetni, hogy a felek szerződéses akarata, függetlenül attól, hogy a rendelkezésre álló szerződés példányán nem alperesi ügyvezető szignója szerepel, eltért volna a felperes által csatolt szerződésben szereplő tartalomtól. egyéb érdekelt elmondta, hogy a szerződéskötéskor biztos, hogy nem volt olyan tervük, hogy 90 millió forint bérleti díj elérésével az állványzat tulajdonjogát megszerezzék. ügyvezető volt felperesi ügyvezető szerint csak egy szerződés készült, egyéb érdekelt maga sem állította, hogy létezne egy másik írásbeli szerződés is. Ezért az elsőfokú bíróság szerint az alperes azon állítását, hogy a felek között más tartalmú szerződés írásban vagy szóban létrejött volna, nem tudta igazolni.

[27] Az elsőfokú bíróság az alperes azon további hivatkozását, hogy a felek az írásbeli szerződést szóban akként módosították, hogy a 90.000.000 forint összegben felül az alperes megszerzi az állványzat tulajdonjogát, nem vizsgálta, mivel ezt a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 15.G.XVIII.20.949/2018. szám alatti, a Fővárosi Törvényszék 3.Gf. 75.750/2019/11-II. számú ítélete folytán jogerős döntésével elbírálta, amely ítélt dolognak minősül. Megjegyezte, hogy az alperesi állítást a meghallgatott tanúk vallomása sem támasztotta alá.

[28] Az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a felek között csupán a perbeli szerződéses tartalommal folytak egyeztetések, azonban annak aláírására alperes akkori ügyvezetője által mégsem került sor, mivel a büntető eljárásban beszerzett szakvélemény

megállapítása szerint nem alperesi ügyvezető alperesi ügyvezető írta alá, így ezért az érvényesen írásban nem jött létre.

[29] Az elsőfokú bíróság ezután a Ptk. 6:14. §-ára utalással azt vizsgálta, hogy a felperes alappal hivatkozott-e arra, hogy az alperes a nevében eljáró álképviselő eljárását jóváhagyta. A teljesítést leigazoló alperesi nyilatkozat mindenképpen jognyilatkozatként értelmezendő, ezért ezen okiratok alperes nevében eljáró személy általi kiállításával alperes az álképviselő szerződéses nyilatkozatát teljes egészében jóváhagyta. A felállított állványzat elfogadása, használata, a bérleti díj megfizetése pedig ráutaló magatartásként értékelhető, amely szintén a szerződés jóváhagyását eredményezi. Az alperes azon hivatkozása, hogy az álképviselő által aláírt szerződés alapján csupán csak azért teljesített, mert azt hitte, tulajdonjogot szerez, az álképviselő által kötött szerződés alperes általi jóváhagyása körében nem releváns, a téves jognyilatkozat a szerződés érvénytelensége körében lenne vizsgálható. Téves az az alperesi hivatkozás, hogy az álképviselő személyét ismerni kell, az aláíró személy ismeretlensége a jogosult kockázata, amennyiben a szerződés utólagos jóváhagyását nem tudja bizonyítani.

[30] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes helytállóan hivatkozott a felmondása kapcsán a Ptk. 6:341. § (3) bekezdésére, ezért mivel az alperes nem adta vissza az állványzatot

felhívás ellenére a szerződés megszűnését követően sem, így az érintett időszakra bérleti díj fizetésére köteles függetlenül attól, hogy az állványzatot ténylegesen használta-e. Az elsőfokú bíróság abban a körben is elfogadta a felperesi érvelést, hogy a Teljesítésigazolási Szakértői Szerv az építési területen lévő állványzatot a szerződés és annak mellékletei alapján beazonosította. E szakvélemények alapján a korábban eljáró bíróságok jogerős ítélettel kötelezték alperest a felperes által leszámlázott bérleti díj fizetésre. Az alperes az általa leigazolt teljesítés igazolási okiratokban a felperes által állított állványzat mennyiségét sem az okirat kiállításakor, sem azt követően nem tette vitássá.

[31] Az elsőfokú bíróság szerint tévesen hivatkozott az alperes arra, hogy a rendőrségi lefoglalás idején, azaz 2018. október 2-a és 2019. március 25-e között ne használhatta volna az állványzatot. A rendőrség az állványzatot a helyszínen hagyva foglalta le, és azon a munkavégzést sem tiltotta meg. A felperesi ügyvezető 21/A/5. alatt csatolt levelében a használatot a balesetveszély elkerülése érdekében tiltotta meg, mivel az időszaki vizsgálatot azért nem tudta elvégezni 2018. június 4. napján, mert az alperes nem engedte be a helyszínre. Az alperes azonban az állványzatot tovább használta, amit volt munkavállalója, tanú2 tanúvallomásában megerősített. Az alperes tehát nem tudta bizonyítani, hogy akár felperes tiltására, akár a lefoglalásra tekintettel lett volna olyan időszak, amikor az állványzat használatában akadályoztatva lett volna.

[32] Az elsőfokú bíróság végül a kereseti kérelmek összecszerúságát vizsgálta a Ptk. 6:331. § (1) bekezdésére utalással.

[33] A felperes első kereseti kérelme (27.193.326 forint) kapcsán megállapította, hogy az alperes nem bizonyította, hogy a 8.266.676 forintos számlát, illetve a 38.100 és 62.865 forintos tételt is megfizette. Az elsőfokú bíróság alaposnak ítélte ezen túlmenően a felperes előadását, hogy a perben érvényesített 2018. áprilisi számlára (F/26) a szakértői szerv vizsgálata nem terjedt ki. Az nem szerepelt a szakvéleményben, tekintettel arra, hogy az F/26. szám alatti számlának az elszámolási időszaka március volt. A teljesítési igazolásból látszik, hogy a teljesítési igazolást maga az alperes is 2018. március hónapra adta ki, felperes a számlát április 6-i teljesítési határidővel állította ki. A felperes első kereseti kérelme ezért teljes mértékben alapos.

[34] A második kereseti kérelmet (42.359.232 forint) illetően az elsőfokú bíróság a Ptk. 6:341. § (3) bekezdésére utalva megállapította, hogy annak összegszerűségét az alperes nem vitatta. A felperes jogszerűen mondta fel a szerződést, az alperes sem vitatta, hogy nem szolgáltatva vissza az állványzatot, a felperes pedig csupán 2019. márciusában tudta azt elbontani és elszállítani. Ezért az elsőfokú bíróság a 2018. októberétől 2019. március 25-ig előterjesztett havi bérleti díj igényeket is alaposnak ítélte.

[35] A felperes harmadik, vállalkozói díj iránti kereseti kérelem harmadik tétele (560.146 forint) vonatkozásában az elsőfokú bíróság megállapította, hogy arról a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 28.G.302.098/2018/84. számú, illetve a Fővárosi Törvényszék 4.Gf.75.275/2020/6. számú ítéletével érdemben határozott, ezen összeg ítelt dolog, ezért ebben a körben az eljárást a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 240. § (1) bekezdés a) pontja és a Pp. 176. § (1) bekezdés d) pontja alapján megszüntette.

[36] A bontás és szállítás költsége a felperes által kimutatott mennyiséget és a szerződés szerinti egységárat figyelembe véve nettó 250 Ft/m² és nettó 100 Ft/m²-tal számolva 5.330.444 forintot tett ki, amelynek számítási módját alperes nem vitatta. A mennyiséget a szakértői vélemény igazolta, a szerződés a felek között létrejött. Az elhasználódott állványzat tisztításának szükségességét tanú2 alperesi alkalmazott vallomása is alátámasztotta. Az elsőfokú bíróság ezért a Ptk. 6:245. § (2) bekezdésére és a szerződés 5. pontjára tekintettel 6.173.724 forint megfizetésére kötelezte alperest vállalkozói díj címén.

[37] A felperes negyedik keresete kérelme (2.518.251 forint) a hiányos és a sérült anyagok elsődlegesen vételár, másodlagosan kártérítésként való érvényesítésére irányult, amelyből az elsőfokú bíróság az elsődleges jogalapot a szerződés 3. pontja értelmében megalapozottnak találta, míg a kérelem összegszerűségét a szakértői vélemény alapján 342.635 forintban fogadta el. Megjegyezte, hogy a kérelem a másodlagos jogalap alapján is alapos lenne, mivel tanú2 tanúvallomása alátámasztotta, hogy a hiányok és sérülések az alperes magatartásával okozati összefüggésben merültek fel.

[38] Az ötödik, kártérítés címén előterjesztett kereseti kérelem (9.812.400 forint) kapcsán megállapította, hogy az alperes alappal hivatkozott az okozati összefüggés körében a felperesi tényelőadás hiányosságára. A felperes nem igazolta, hogy az őrzésre azért lett volna szüksége, mert az állványzatot értékesíteni kívánta, de még ennek esetleges valós volta sem alapozza meg önmagában az őrzés szükségességét. A felperesi előadást tanú2 vallomása sem támasztotta alá. A felperes saját előadás szerint maga sem tudott bejutni a területre, az eleve körülkerített és őrzött terület kellett, hogy legyen. Az elsőfokú bíróság ezért a felperes ötödik kereseti kérelmét teljes egészében elutasította annak jogalapja hiányában.

[39] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen kérte a Pp. 383. § (2) bekezdés alapján az ítélet megváltoztatását és a felperes valamennyi kereseti kérelmének teljes egészében való elutasítását, illetve a felperes marasztalását az első- és másodfokú eljárásban felmerült perköltségben. Másodlagosan az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértésére hivatkozással a Pp. 381. §-a alapján kérte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását.

[40] Előadta, hogy az elsőfokú bíróság a tényállás körében helytelenül állapította meg azt, hogy a felek között 2017. március 1. napján vállalkozási szerződésnek nevezett vegyes szerződés jött létre, ahogyan megalapozatlan a tényállás a szerződés tartalmát illetően is. Az elsőfokú eljárásban az alperes érdemi védekezésének lényege az volt, hogy a felperes által állított vállalkozási szerződés a felek között nem jött létre, mivel azt nem az alperes időközben elhunyt ügyvezetője írta alá. A Budapesti Rendőr-főkapitányság által alperesi ügyvezető volt alperesi ügyvezető ellen folytatott büntetőeljárás megszüntetéséről szóló határozat az írásszakértői vélemény alapján megállapította, hogy a vállalkozási szerződésen található névalíráások hamisak, azokat nem alperesi ügyvezető írta alá, a valódi aláíró személyét a nyomozás során beazonosítani nem lehetett. Létre nem jött szerződésből nem keletkeznek sem jogok, sem kötelezettségek, az az ítéleti tényállás alapjául nem vehető figyelembe. Létrejött szerződés hiányában a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy az állítása szerinti jogviszony a felek között létrejött és milyen tartalommal. A perben vitatott volt, hogy a felperes által állított jogviszony ténylegesen kik között jött létre, mivel a büntetőeljárásban keletkezett határozatok alapján a lefoglalt állványzatot egyéb érdekelt³ és felperesi ügyvezető részére adták ki, miközben a feljelentés szerint azok nem a fenti magánszemélyek, de nem is a felperes, hanem más gazdasági társaságok tulajdonában álltak.

[41] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállással szemben az alperes szerződéses akarata arra irányult, hogy amennyiben az általa kifizetett összeget elérik az állványzat felek által

megállapított ellenértékét, azaz 90 millió forintot, úgy az alperesi társaság az állványzat tulajdonjogát megszerzi. A felek megállapodása alapján tehát az alperes által fizetett összegeket a 90 milliós érték elérése után vételárként vették figyelembe. A megállapodás tartalmát igazolta egyéb érdekelt tanúvallomása, illetve a felperes által a F/9. szám alatt csatolt levél tartalma is. Az alperes számára csak évekkel később derült ki, hogy a korábban egyeztetett szerződéses szöveg helyett más tartalommal, hamisított szerződést hoztak létre.

[42] Az elsőfokú bíróság által hivatkozott korábbi perekben hozott jogerős döntések alapján a szerződés létrejötte nem tekinthető ítélt dolognak, ugyanis azokban a perekben nem volt ismeretes annak a ténye, hogy a szerződés bűncselekmény útján keletkezett és hamis aláírást tartalmaz. A 6/2022. számú JEH határozat alapján sem fűződik anyagi jogerő hatás a korábbi ítéletekhez, mivel az alperes nem volt olyan helyzetben, hogy hivatkozhatott volna a szerződés létre nem jöttére, hiszen akkor még nem volt ismert számára a büntetőeljárásban beszerzett írásszakértői vélemény.

[43] Az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben a felek között az állványzat megvásárlása tárgyában is folytak egyeztetések és ebben a körben megállapodás is született a felek között. Ezt támasztja alá a alperesi ügyvezetőnek a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróságon folyamatban volt perben tett nyilatkozata is. egyéb érdekelt⁴ elmondta, hogy 2017 augusztusában találkozót tartottak a felperessel a bérleti szerződés megbeszélése és módosítása érdekében. alperesi ügyvezető nyilatkozatából kitűnik, hogy egészen addig nem volt ismert számára, hogy az a szerződés, amit a felperes a perben becsatolt, az nem az a szerződés, amit egyéb érdekelt⁴ aláírt, amíg ennek a ténye a büntetőeljárás során a szakértői vélemény által is alátámasztottan bebizonyosodott. A szerződés szóbeli módosítására irányuló szándékot egyéb érdekelt tanúvallomása is megerősíti.

[44] Az elsőfokú bíróság tévesen foglalt állást az álképviselő szabályainak alkalmazhatóságáról. A felperes által csatolt vállalkozási szerződést aláíró személy nem más nevében tett jognyilatkozatot, hanem a képviselőre jogosult személy aláírását hamisította az iratra, amely nem tekinthető álképviselőnek. Ebből következően fel sem merülhet az álképviselő eljárásának utólagos jóváhagyása. Tévesen állapította meg továbbá az elsőfokú bíróság, hogy a teljesítés leigazolása, illetve elfogadása a szerződés jóváhagyásának minősülne, mivel a teljesítési igazolások kiállítására egyedül egyéb érdekelt lett volna jogosult, az igazolások azonban nem tőle származtak. A teljesítés elfogadása, illetve a bérleti díj megfizetése sem minősül ráutaló magatartásnak, az alperes ugyanis eltérő tartalmú szerződéses jogviszony tudatában járt el, a felperes által becsatolt szerződés tartalma nem volt ismert az alperes előtt, ilyen szerződés megkötésére szerződéskötési akarata nem volt. Az elsőfokú bíróság indokolása ellentmondásos, mivel a szerződés vagy írásban, vagy ráutaló magatartással jött létre, és amennyiben az elsőfokú bíróság az álképviselő útján történő létrejöttét megállapítja, úgy a ráutaló magatartásnak nincs jelentősége.

[45] Az elsőfokú ítélet tényállásában megjelölt időszak vonatkozásában vállalkozási szerződésről és így jogszerűen lefolytatott TSzSz szakértői vizsgálatról nem lehet beszélni. A perbeli állványelemek nem rendelkeztek egyedi azonosítókkal, a TSzSz szakértők az állványelemeket nem tekintették meg, a beruházás területére nem mentek be és nem láthattak írásban létrejött valós szerződést sem. Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy a felperes a felek közötti jogviszonyt 2018. június 5-én megszüntette, és az állványzat használatát meg is tiltotta, amelyből következően a Ptk. 6:336. § (2) bekezdése alapján az ezt követő időre a felperes részére bérleti díj nem jár. Az állványzat rendőrség általi lefoglalása folytán bérleti díjra felperes egyébként sem tarthat igényt.

[46] Az alperes fenntartotta, hogy a felperes a 2018. áprilisra vonatkozó számla tekintetében olyan időszakra kívánt bérleti díjat érvényesíteni, amelyre nézve már korábban teljesített fizetést a felperesnek. Az alperes fenntartotta, hogy a felperes az állvány bontása és szállítása díját sem jogosult érvényesíteni vele szemben, miután a nyomozó hatóság az állványzatot magánszemélyek részére adta ki, így az ezzel felmerült költséget a felperesi társaság nem érvényesítheti. A szerződés létrejöttének hiányában a felperes a tisztítás díját, illetve a hiányzó és sérült anyagok címén felszámított összeget sem érvényesítheti az alperessel szemben.

[47] Az alperes egyebekben előadta, hogy az elsőfokú bíróságnak a felperes kereseti kérelmét részben elutasító rendelkezésével és annak indokaival egyetértett.

[48] A felperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben való marasztalását. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítéletében a tényállást helyesen állapította meg, azt az alperes sem vitatta a fellebbezésében. Az alperesi fellebbezés csak megismétli az elsőfokú eljárásban már előadott állításokat, amelyeket az elsőfokú bíróság már megvizsgált, és ítéletében részletesen cáfolt. Az alperes fellebbezésében vitatja a vállalkozási szerződés létrejöttét, az elsőfokú bíróság azonban helyesen állapította meg, hogy a szerződés létrejött és annak alapján az alperes díjfizetési kötelezettségét részben teljesítette is. A tanúvallomások alapján a szerződés létrehozására irányuló konszenzus a felek között már a szerződés aláírása előtt létrejött. alperesi ügyvezető járt el a szerződés műszaki tartalmának kialakítása során, amennyiben a szerződést nem egyéb érdekelt⁴ írta alá, hanem álképviselő, az nem változtat a felek akaratán. A felperes a szerződés alapján építette fel az állványzatot, annak alapján számlázta a díjat az alperes felé, aki a számlákat kifizette.

[49] Valótlan az az alperesi állítás, hogy a büntetőeljárásban készült írásszakértői vélemény megismeréséig nem volt tudomása arról, hogy a felperes egy az alperes által alá nem írt szerződésre alapított igényt. A Budapesti XVIII. és XIX. kerületi Bíróság előtt éppen az alperes alapított igényt a perbeli szerződésre, azt maga csatolta az iratokhoz. Életszerűtlen, hogy alperesi ügyvezető ne ismerte volna fel a jelen pert megelőző négy eljárás során, hogy a szerződésen szereplő aláírás nem az övé. Az alperes ilyen hivatkozásokat a megelőző eljárások során nem tett. A teljesítésigazoló nyilatkozat az alperes részéről, illetve a felállított állványzat elfogadása, használata és a bérleti díj megfizetése ráutaló magatartásként értékelendő. Az alperes bérleti és vállalkozói díj címén fizetett a felperesnek, más jogcímen nem is teljesített. Az alperes állításával szemben az állványzatot folyamatosan használta azt követően is, hogy a felperes a szerződést felmondta, a használat tényét tanúvallomások igazolják. A rendőrség úgy foglalta le az állványzatot, hogy azon a munkavégzést nem tiltotta meg.

[50] Az alperesi hivatkozással ellentétben az elsőfokú ítélet nem sérti a Pp. 360. § (1) bekezdését, illetve a Kúria jogegységi hatályú határozatát sem, a korábbi perek jogerős

ítéletei alapján a perbeli szerződés létrejötte ítélt dolognak minősül. A per során az alperes részéről nem volt vitatott, hogy a szerződés megegyezett a korábbi eljárásokban becsatolt vállalkozási szerződéssel. Az alperes csupán állította, hogy szerződéskötési szándéka az állványzat tulajdonjogának megszerzésére irányult, ezt azonban semmivel nem bizonyította. A perben meghallgatott tanúk vallomása is azt támasztja alá, hogy a szerződés a felek között létrejött, és nem irányult a tulajdonjogának átruházására. A per során az alperes a teljesítési igazolásban foglaltakat nem tette vitássá, a fellebbezés ebben a körben ellenkérelem-változtatásnak minősül, amelynek törvényi feltételei nem állnak fenn.

[51] A felperes előadta, hogy a BRFK az állványzat lefoglalásának megszüntetését követően azt egyéb érdekelt³ és felperesi ügyvezető-nek rendelte kiadni, határozatát azonban az illetékes ügyészség akként változtatta meg, hogy az állványzatot a cég³., illetve a cég⁴ képviselőjének kell kiadni.

[52] Az alperes a felek közötti első peres eljárást az állványzat tulajdonjogának megszerzésére hivatkozással indította, keresetét azonban a bíróság jogerősen elutasította. Ilyen előzmények után az alperesi fellebbezésben előadott hivatkozás valótlan és rosszhiszemű. Az alperesnek a TSzSz szakvéleménnyel kapcsolatos állításai is megalapozatlanok, mivel az azon alapuló jogerős ítélet res iudicata-nak minősül.

[53] Az elsőfokú bíróság azt is helyesen állapította meg, hogy a lefoglalás alatt az alperes használta az állványzatot. A felperes azért tiltotta meg az állványzat használatát, mivel az alperes nem engedte be a felperest a munkaterületre 2018. június 4. napján, így nem tudott meggyőződni arról, hogy az állványzat nem balesetveszélyes. A felperes azonban egyetlen alkalommal sem állította, hogy az állványzat életveszélyes lenne.

[54] Az alperes a fellebbezési ellenkérelemre tett észrevételeiben a fellebbezésében foglaltakat változatlanul fenntartotta.

[55] A Fővárosi Ítéltábla nem érintette az elsőfokú bíróság ítéletének az eljárást részben megszüntető és a keresetet a meghaladó részében elutasító rendelkezését, amelyek fellebbezés hiányában a Pp. 358. § (5) bekezdése alapján elsőfokon jogerőre emelkedtek.

[56] Az alperes másodlagos fellebbezési kérelme alapján először azt kellett vizsgálni, hogy történt-e olyan lényeges, az ügy érdemi eldöntésére kiható eljárási szabálysértés az elsőfokú eljárás során, amely miatt az elsőfokú eljárás megismétlése lenne szükséges. Az alperes a fellebbezése kiegészítésében a bizonyítási eljárás hiányaira hivatkozott a tételes elszámolás alapját képező egységarak feltárásának elmaradása miatt. Az alperesnek azonban ilyen irányú bizonyítási indítványa az elsőfokú eljárás során nem volt, emellett az alperes a keresetlevélhez csatolt szerződés létrejöttét azzal vitatta, a felek között eltérő tartalmú szerződés jött létre, ugyanakkor azt nem állította, hogy az egységarakat illetően máshogy

állapodtak volna meg. A Pp. 373. § (1) bekezdése alapján a fellebbezésben új tény állításának és utólagos bizonyítási indítványnak nincs helye, a tényállás és a lefolytatott bizonyítási eljárás kiegészítése a későbbiekben kifejtett okokból egyébként sem szükséges. Az ítéltábla az alperes által nem hivatkozott egyéb eljárási szabálysértést sem észlelt, ezért az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére a Pp. 381. §-a alapján nem volt ok.

[57] Az alperes fellebbezése nem alapos.

[58] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, azt az ítéltábla csak azzal egészíti ki, hogy alperesi ügyvezető alperesi ügyvezető 2022. november 21-én hunyt el.

[59] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság fellebbezett döntésével is egyetértett, annak jogi indokait az alábbiak szerint pontosítja.

[60] A kereseti kérelem alapjaként hivatkozott szerződés létrejöttét érintő alperesi védekezés kapcsán az elsőfokú bíróság helyesen indult ki abból, hogy a peres felek között korábban ugyanezen szerződésre alapított igény tárgyában több, jogerősen befejeződött per volt folyamatban. Az alperes ezekben a korábbi eljárásokban nem hivatkozott arra, hogy a perbeli szerződés ne jött volna létre, illetve, hogy azt nem alperesi ügyvezető alperesi ügyvezető írta volna alá. Az alperes állítása szerint csak a BRFK előtti büntetőeljárás megszüntetéséről szóló, 2022. április 14-én kelt határozatból értesült, hogy a szerződésen nem alperesi ügyvezető aláírása szerepel. Ehhez képest azonban a rendelkezésre álló iratok (87. sorszám) alapján megállapítható, hogy a büntetőeljárásban kirendelt szakértő1 igazságügyi írásszakértő a szakvéleményét 2020. szeptember 3-án készítette el, illetve, hogy az alperes nevében alperesi ügyvezető magánszakértői véleményt készítettett szakértő2 írásszakértővel, aki a 2020. március 10-én kelt szakvéleményében már kategorikusan megállapította a perbeli szerződésen szereplő szignóról, hogy hamis. A magánszakértői vélemény tartalmazza, hogy a szakértői megbízás alapja az a körülmény, hogy alperesi ügyvezető vitatja, hogy egy folyamatban lévő peres eljárás alapjául szolgáló vállalkozási szerződésen az ő saját kezű aláírása szerepelne.

[61] Az alperes által készítettett magánszakértői véleményből tehát kiderül, hogy az alperes legkésőbb 2020 márciusában már tudatában volt annak, hogy a perbeli szerződést nem írta alá. A nyomozást megszüntető határozatban szerepel, hogy erre a vele szemben indult büntetőeljárásban kifejezetten hivatkozott is, illetve előadta, hogy 2019. év végén „kezdt gyanús lenni az aláírással kapcsolatos körülmény”. Ennek ellenére a felperes által indított és a Fővárosi Törvényszék előtt 4.Gf.75.148/2020/8. számon 2020. június 4-én jogerősen befejezett, illetve a 4.Gf.75.275/2020/6. számon 2020. szeptember 15-én jogerősen befejezett eljárásokban erre a körülményre nem hivatkozott, holott arra módja lett volna.

[62] Az ítéltábla a BH2002. 235. számú döntés alapján rámutat, hogy az ítélt dolog tárgya a keresettel érvényesített jogról való döntés, az annak alapjául szolgáló releváns tények és jogi okfejtések, így a felek közötti jogviszony minősítése is, amely utóbb vitássá nem tehető.

[63] A Fővárosi Törvényszék által 4.Gf.75.148/2020/8. számon 2020. június 4-én és 4.Gf.75.275/2020/6. számon 2020. szeptember 15-én meghozott jogerős ítéletek ténybeli és jogi alapja az, hogy a peres felek között a jelen eljárásban is csatolt, 2017. március 1-én kelt szerződés létrejött. Az erre a tényre alapított marasztaló döntések anyagi jogereje nemcsak azt zárja ki, hogy az azokban a perekben érvényesített pénzkövetelés tárgyában azonos felek között újabb per induljon, hanem azt is, hogy a felek a döntés alapjául szolgáló tényeket és releváns indokokat újabb perben vitássá tegyék. Túl azon, hogy eleve életszerűtlen, hogy az alperesi törvényes képviselő három, az alperessel szembeni, és egy az alperes által a szerződésre alapítottan indított perben nem ismeri fel a szerződésen szereplő aláírás hamisított voltát, a fentebb kifejtettek alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy az alperesi ügyvezető legalább két előzményi per jogerős befejezése előtt már tudott arról, hogy a szerződésen szereplő aláírás nem tőle származik, és ennek ellenére ezzel nem kívánt védekezni. A perbeli szerződés létrejöttéhez fűződő anyagi jogerőhatás következtében ettől a megállapítástól az azonos felek közötti későbbi perben eljáró bíróság sem térhet el. Mindebből következően a felperes által csatolt szerződés létrejöttének vitatására irányuló alperesi védekezés eleve nem vezethetett eredményre.

[64] A kifejtettekből következően a kereset jogalapja körében arról sem kellett érdemben állást foglalni, hogy a szerződést ténylegesen aláíró személy álképviselőnek minősülne-e. Az

ítéltábla csak megjegyzi, hogy az álképviselő a Ptk. 6:14. § (1) bekezdése értelmében képviseleti jog nélkül tesz nyilatkozatot a képviselt nevében, amely nyilatkozat jogi sorsa a képviselt utólagos jóváhagyásának megadásától függ. Az álképviselő tehát nem más személy aláírását hamisítja meg, hanem saját nevében nem létező képviseleti jogot gyakorol. Hamis vagy hamisított aláírás esetében ezért az álképviselő szabályainak alkalmazása fel sem merülhet.

[65] Az elsőfokú bíróság nem tévedett, amikor az alperesi védekezésre tekintettel azt is vizsgálta, hogy az alperes által hivatkozott, az állványzat tulajdonjogának megszerzésére vonatkozó szerződési tartalom a szerződés módosításával létrejött-e. Tény azonban, hogy az erre alapított keresetet az alperes által a felperes ellen a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság előtt 15.G.XVIII.20.949/2018. számon indult perben a Fővárosi Törvényszék 3.Gf.75.750/2019/11-II. számú, 2019. december 4-én kelt ítéletével jogerősen elutasította, ezért az ehhez az ítélethez fűződő anyagi jogerő hatás kizárta, hogy az alperes ugyanezen jogát a későbbi eljárásban védekezésként érvényesítse. Ebből következően a szerződésmódosítás tárgyában bizonyítás felvétele szükségtelen volt.

[66] A felperes keresetét tehát abból kiindulva kellett elbírálni, hogy a perbeli szerződés a felek között létrejött, és az a felperes által közölt felmondás folytán 2018. június 6-ával megszűnt.

[67] Az elsőfokú bíróság a tanúvallomások alapján helyesen állapította meg, hogy az alperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a szerződés felmondását követően az állványzatot a rendőrségi lefoglalásra vagy a felperesi tiltásra tekintettel nem használhatta, ennek ugyanis tanú2 tanú nyilatkozata (48. sorszámu jkv. 3. oldal) ellentmond.

[68] A kereset kérelem egyes, a fellebbezéssel érintett tételeinek összecszerűségét illetően az ítéltábla az elsőfokú bíróság által kifejtett érvekkel maradéktalanul egyetértett, ezért azokra a Pp. 386. § (4) bekezdése alapján csak utal. Kiemeli az ítéltábla, hogy az alperes megalapozatlanul állította, hogy az első kereseti kérelem részét képező AVM/069/2018. számú, 8.266.676 forint értékű, áprilisi teljesítésű számláról a Fővárosi Törvényszék a 4.Gf.75.276/2020/6. számú jogerős ítéletében már határozott, mert a Pesti Közponi Kerületi Bíróság 28.G.302.098/2018/84. számú elsőfokú ítéletének 13. oldala egyértelműen tartalmazza, hogy az abban az eljárásban elbírált számlák a 2018. május és június hónapra szóló teljesítésre vonatkoznak. Az F/26. alatt csatolt számla viszont a 2018. március havi állvány bérleti díjat tartalmazza.

[69] Az ítéltábla mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint helybenhagyta.

[70] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes jogi képviselével felmerült másodfokú perkoltség viselésére, amelynek összegét az ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontjára és (5) bekezdésére figyelemmel a képviselő ellátáshoz ténylegesen szükséges munka mennyiségére tekintettel az IM rendelet 3. § (6) bekezdése szerint mérsékelt összegben határozta meg. Az alperes köteles továbbá az illetékre kiterjedő részleges koltségfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illetéket is megfizetni az államnak a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján.

[71] Az illeték megfizetésére való felhívás a 2023. január 1-től hatályos Itv. 78. § (4) bekezdésén és a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésén alapul. Tájékoztatja az ítéltábla az alperest, hogy az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát. Amennyiben az illeték megfizetésére történő felhívásnak önként nem tesz eleget a megjelölt határidőben, az illeték behajtására és megfizetésére az Itv. és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

Dr. Buglyó Gabriella s.k.
a tanács elnöke

Dr. Benedek Szabolcs s.k.
előadó bíró

Dr. Sági Zsuzsanna s.k.
bíró